

"Η 2η ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ"

Η ημέρα που το σύμπαν
θα συγκλονιστεί

Απόσπασμα από το βιβλίο «ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ»

1. ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΕΤΑΙ

Η πρώτη έλευση του Ιησού Χριστού ήταν άσημη και ταπεινή. Απλοί βοσκοί Τον επισκέφτηκαν στη φάτνη που γεννήθηκε. Μεγάλωσε σε περίοδο που η πατρίδα Του βρισκόταν κάτω από Ρωμαϊκή κατοχή. Στα τριάντα Του χρόνια άρχισε να κηρύττει το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού, γεγονός που προκάλεσε το φθόνο και την οργή των θρησκευομένων αρχόντων του Ισραήλ, κατ' απαίτηση των οποίων συνελήφθηκε από τους Ρωμαίους, καταδικάστηκε σε θάνατο και σταυρώθηκε σαν ταραχοποιός και κοινός κακούργος. Σαράντα ημέρες μετά την ανάστασή Του αναλήφθηκε στον ουρανό από το όρος των Ελαιών παρουσία των μαθητών Του. Ο πάσχοντας Μεσσίας ήρθε σαν δούλος και απορρίφθηκε από τους μοεθνείς Του.

Η δεύτερη έλευση του Ιησού Χριστού, η οποία θα γίνει στο τέλος της επταετούς διακυβέρνησης του κόσμου από τον Αντίχριστο, δεν θα έχει κανένα απολύτως κοινό χαρακτηριστικό με την πρώτη έλευσή Του. Θα είναι το συγκλονιστικότερο, το δραματικότερο και το πιο συναρπαστικό γεγονός που θα συμβεί μέσα στην ιστορία, όχι πλέον της ανθρωπότητας ή του πλανητικού μας συστήματος, αλλά μέσα σε ολόκληρο το σύμπαν. Στον πλανήτη Γη, ο οποίος θα έχει συγκλονιστεί από προηγούμενες κρίσεις του Θεού, θα απλωθεί ένα υπερκόσμιο και εκτυφλωτικό φως, που θα ξαφνιάσει τους κατοίκους της Γης.

Ο Ιησούς Χριστός δεν θα έρθει πλέον ταπεινός και άσημος, δεν θα έρθει σαν δούλος απορριμμένος, αλλά θα έρθει γεμάτος με δόξα, δύναμη και μεγαλείο, ακολουθούμενος από αναρίθμητες ουράνιες στρατιές. Θα έρθει σαν αστραπή, που βγαίνει από την ανατολή και φέγγει μέχρι τη δύση και θα Τον δει όλος ο πληθυσμός της

Γης. Θα βρίσκεται επάνω σε λευκό άλογο και τα στρατεύματα που θα Τον ακολουθούν θα καλύπτονται από μια λαμπρή νεφέλη. Στην πραγματικότητα οι μυριάδες ουράνιες στρατιές θα είναι η νεφέλη. Το θέαμα θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε φαντασμαγορικό, αλλά όμως θα προκαλεί δέος και ταραχή. Θα δει τον ερχόμενο και δοξασμένο Ιησού κάθε άνθρωπος και θα θρηνήσει: «*Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός, και εκείνοι οι οποίοι εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουσι θρηνήσκει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης*» (Αποκάλυψη Α:7).

Η δεύτερη έλευση του Ιησού, δεν θα είναι πνευματική, αλλά θα είναι μια προσωπική επιστροφή του Ιησού μέσα στη γήινη σφαίρα. Θα επιστρέψει σωματικά, με το ίδιο σώμα που αναλήφθηκε και που στα χέρια Του και στα πόδια Του θα υπάρχουν **τα σημάδια των καρφιών** που εδώ στη Γη Του κάρφωσαν. Τα πόδια Του, που κάποτε περπάτησαν τη γη της Παλαιστίνης, θα πατήσουν επάνω στο όρος των Ελαιών από το οποίο και αναλήφθηκε και το οποίο θα σχιστεί στα δύο (βλ. Ζαχαρίας ΙΔ:4). Αυτό θα είναι μια επίδειξη της παντοδυναμίας Του.

Η δεύτερη έλευση του Ιησού θα γίνει μεν ξαφνικά, αλλά δεν θα λάβει χώρα σε μια χρονική στιγμή μόνο, όπως θα έχει γίνει με την αρπαγή της εκκλησίας. Θα είναι ορατή και θα είναι μια μεγαλοπρεπής και μια θεαματικά συγκλονιστική πορεία των ουρανίων στρατευμάτων από τον ουρανό προς τη Γη, μια πορεία που θα κρατήσει πολλές ώρες, ώστε η συνεχής πορεία και η 24ωρη κίνηση της Γης γύρω από τον άξονά της, θα έχει σαν αποτέλεσμα όλος ο κόσμος να γίνει μάρτυρας του θαυμαστού αυτού γεγονότος. Τα ουράνια στρατεύματα θα αποτελούνται από μυριάδες αγγέλους και από τους αγίους που θα έχουν αρπαχτεί και τώρα επιστρέφουν μαζί με τον Κύριό τους.

Πιστεύω ότι ο μεγαλύτερος λογοτέχνης, ή ένας λαμπρός σεναριογράφος και σκηνοθέτης του κινηματογράφου, ή ο πιο προικισμένος νους, δεν θα μπορούσε να συλλάβει και να απεικονίσει τη δραματική αυτή σκηνή που θα λάβει χώρα στο σύμπαν με επίκεντρο ολόκληρο τον πλανήτη μας.

Ο απόστολος Ιωάννης δίνει μια περιγραφή επ’ αυτού με γλαφυρή ζωντάνια, ώστε ο πεπερασμένος νους μας να μπορέσει να καταλάβει έστω και λίγο από το συγκλονιστικότερο γεγονός όλων των αιώνων:

11. «Και είδον τον ουρανόν ανεωγμένον, και ιδού, ΙΠΠΟΣ ΛΕΥΚΟΣ, και ο καθήμενος επ’ αυτόν εκαλείτο “ΠΙΣΤΟΣ και ΑΛΗΘΙΝΟΣ”, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνη.

12. Οι οφθαλμοί αυτού (ήσαν) ως φλόξ πυρός, και επί της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχεν όνομα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή αυτός.

13. Και (ήτο) ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με αίμα, και καλείται το όνομα αυτού, “Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ”.

14. Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν αυτόν εφ’ ίππων λευκών, ενδεδυμένοι βύσσινον λευκών και καθαρών.

15. Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, δια να κτυπά με αυτήν τα έθνη, και αυτός θέλει “ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά” και αυτός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού και της οργής του Θεού του Παντοκράτορος.

16. Και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα “ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ και ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ» (Αποκάλυψη Ιθ:11-16).

Δεν θα είναι απλά η σωματική επιστροφή στη Γη του αναστημένου Ιησού, του ανθρώπου Χριστού Ιησού που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, έζησε στη Ναζαρέτ και περπάτησε στη γη της Παλαιστίνης, αλλά θα είναι η ορατή εμφάνιση του ίδιου του Δημιουργού του σύμπαντος, του Θεού Πατέρα, ο Οποίος κατοικεί μέσα στον Υιό Του. Ο απ. Παύλος αναφέρει ότι «στον Ιησού ενδόκησε ο Πατέρας να κατοικήσει ΟΛΟ το πλήρωμα της Θεότητάς Του σωματικώς» (βλ. Κολοσσαείς Α:19, Β:9 Ιωάννης ΙΔ:9). Ο Θεός ανήστησε τον Ιησού και Τον έκαμε “Χριστόν και Κύριον” (Πράξεις Β:36), δηλ. του έδωσε όλη τη δόξα Του, όλη την Κυριότητά Του και όλη την εξουσία Του. Ο ίδιος ο Ιησούς το είπε στους μαθητές Του, λίγο πριν αναληφθεί: «Εδόθη

εις Εμέ ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανώ και επι γης...» (Ματθαίος ΚΗ:18).

Όλη η ανθρωπότητα θα δει την υπέρλαμπρη δόξα του Θεού να καλύπτει τον ουρανό. Μια μικρή γεύση αυτού του γεγονότος, είχε και ο πρωτομάρτυρας Στέφανος, όταν τον λιθοβολούσε το φανατισμένο πλήθος: «Ο δε (Στέφανος) πλήρης ων Πνεύματος αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού» (Πράξεις Ζ:55). Είδε τον Ιησού ντυμένο όλη τη δόξα του Πατέρα. Στην Αποκάλυψη Γ:21 αναφέρεται ότι ο Ιησούς, δεν είναι στα “δεξιά” του θρόνου του Πατέρα, αλλά κάθεται “μέσα” στο θρόνο του Θεού. “ΔΕΞΙΑ” μέσα στη Γραφή σημαίνει “εξουσία” (βλ. Ψαλμοί ΡΙ:1,5, Ις:8, Π:17 /Πράξεις Ε:31). Ο αναστημένος Υιός, ο Ιησούς Χριστός, έχει όλη τη δόξα και όλη την εξουσία του Πατέρα και κάποια ημέρα όλος ο κόσμος θα γίνει μάρτυρας αυτής της ουράνιας δόξας και εξουσίας του Υιού του Θεού.

Πολλές φορές η ανθρωπότητα έχει γνωρίσει στο παρελθόν τη δόξα του Θεού. Την γνώρισε:

- Όταν ο Θεός έδωσε το Νόμο Του στο Μωϋσή επάνω στο όρος Σινά, όπου σείόταν ο χώρος από την παρουσία της δόξας του Θεού.
- Όταν ο Θεός επέφερε, δια μέσου του Μωϋσή, τις κρίσεις στο Φαραώ της Αιγύπτου και χωρίς να υπάρξει πόλεμος εκμηδένιστηκε μια ισχυρή αυτοκρατορία.
- Όταν ο Θεός άνοιξε στα δύο την Ερυθρά Θάλασσα και πέρασε από μέσα ο λαός Ισραήλ για να σωθεί από τους Αιγύπτιους διώκτες του.
- Όταν ο Θεός έριξε φωτιά από τον ουρανό επάνω στο όρος Κάρμηλος, όπου κατέκαυσε το θυσιαστήριο και καταίσχυσε τον Βάαλ και όλους τους θεούς των ειδωλολατρών.
- Όταν ο Θεός ελευθέρωσε τους τρεις νέους από την κάμινο της φωτιάς που τους έριξε ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας και έφραξε το στόμα των λεόντων και ελευθέρωσε τον πιστό

δούλο του Δανιήλ που άδικα τον κατηγορήσαν στο βασιλιά Δαρείο (βλ. Δανιήλ, κεφ. Γ´ και ζ´)

- Όταν ο πανίσχυρος γίγαντας Γολιάθ έπεσε νεκρός από την πέτρα ενός μικρού παιδιού, του Δαβίδ.
- Όταν ο Ιησούς, κατά την επίγεια διακονία Του θεράπευε τυφλούς, χωλούς, λεπρούς, παραλυτικούς, έβγαζε δαιμόνια και ανάστανε νεκρούς.
- Όταν ο Ιησούς αναστήθηκε και φανερώθηκε στους μαθητές Του και σε άλλους πολλούς.
- Όταν το άγιο Πνεύμα της υπόσχεσης του Θεού ήρθε με δύναμη επάνω στους συγκεντρωμένους στο ανώγειο μαθητές του Ιησού και από δειλοί και φοβισμένοι που ήσαν πριν, έδιναν μετά με θαυμαστή παρρησία τη μαρτυρία της ανάστασης του Ιησού.
- Όταν η πρώτη αποστολική εκκλησία (αλλά και η σημερινή γνήσια εκκλησία του Ιησού Χριστού) ενεργούσε σημεία και τεράστια στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού.

Και σε πάρα πολλές άλλες περιπτώσεις, που αναφέρονται μέσα στη Βίβλο, φανερώθηκε η δόξα του Θεού. Αλλά η φανέρωση της δόξας της παρουσίας του Θεού με τον ερχομό του Υιού Του και των ουρανίων στρατιών θα είναι πέρα από κάθε ανθρώπινη αντίληψη και περιγραφή και θα είναι ένα γεγονός που θα προκαλέσει έκσταση και δέος σε κάθε ύπαρξη στη Γη και θα συγκλονίσει το σύμπαν ολόκληρο. Θα είναι η στιγμή (και είναι πάρα πολύ κοντά) που θα λυγίσει στο όνομα του Κυρίου Ιησού *«ΠΑΝΤΟΥ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και ΠΑΣΑ ΓΛΩΣΣΑ θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός (είναι) Κ ύ ρ ι ο ς , εις δόξαν Θεού Πατρός»* (βλ. Φιλιππησίους Β:9-11).

Γιατί λέγει ότι «θα γονατίσουν στον ΥΙΟ, αλλά προς δόξα ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ;» Γιατί ο Ιησούς που θα δει ο κόσμος κατά τη δεύτερη έλευσή Του θα είναι ντυμένος με όλη τη δόξα και την κυριότητα του Θεού Πατέρα, θα είναι μια μεγαλόπρεπη και επιβλητική σκηνή.

2. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ....

Μετά την θεαματική πορεία του Ιησού και των στρατευμάτων Του από τον ουρανό προς τη Γη και την καταστροφή των συγκεντρωμένων στρατών του κόσμου στην κοιλάδα του Αρμαγεδδώνα, ο Ιησούς θα καταλήξει στο όρος από το οποίο και αναλήφθηκε. Όταν τα πόδια Του πατήσουν επάνω στο όρος των Ελαιών, αυτό θα ανοίξει και θα χωριστεί στα δύο και μια τεράστια κοιλάδα θα δημιουργηθεί. Αυτή θα είναι μόνο μια από τις τρομερές γεωλογικές αλλαγές που πρόκειται να γίνουν την εποχή εκείνη. Η γεωγραφία του πλανήτη Γη θα αλλάξει ριζικά με τον ερχομό του Ιησού. Ήδη, λίγο πριν εμφανιστεί στον ουρανό, με το άνοιγμα της τελευταίας από τις επτά φιάλες (που αναφέρονται στην Αποκάλυψη και αντιπροσωπεύουν κρίσεις), γίνονται στη γη τρομεροί σεισμοί, με αποτέλεσμα ολόκληρες πόλεις να καταρρεύσουν, νησιά να βυθιστούν και βουνά να εξαφανιστούν.

Ο Ιησούς Χριστός θα έρθει και θα εγκαταστήσει την Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα της βασιλείας Του, γιατί *«εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος, και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. Και θέλει κρίνει αναμέσον των εθνών, και θέλει ελέγξει πολλούς λαούς»* (Ησαΐας Β:3-4). Είναι πάρα πολλές οι προφητείες της Αγίας Γραφής και ιδιαίτερα της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρονται για τη βασιλεία δικαιοσύνης και ειρήνης που ο Ιησούς Χριστός θα εγκαθιδρύσει στη Γη με επίκεντρο την Ιερουσαλήμ. Στον Ψαλμό ΚΔ´ (24) οι πύλες της πόλης ανοίγουν για να υποδεχτούν τον Κύριο της δόξας: *«Σηκόσατε, πύλαι τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο βασιλεύς της δόξης»*. Στους Ψαλμούς ΞΖ/67:4, ΡΙ´/110:6 και 96:13 αναφέρεται ότι *«έρχεται δια να κρίνη την γην, θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη, και τους λαούς εν τη αληθεία αυτού»*.

Στον Ψαλμό ΟΒ´ (72) και στο κεφ. ΙΑ´ (11) του Ησαΐα περιγράφονται με ζωηρά χρώματα οι ευλογίες που θα ακολουθήσουν τη δοξασμένη βασιλεία του ερχόμενου Βασιλιά, μπροστά στον Οποίο θα γονατίσουν όλοι οι βασιλείς της Γης (διάβασε προσεκτικά τις παραπάνω περικοπές). Η βασιλεία του Ιησού δεν θα παρέλθει ποτέ: *«Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων* (αναφέρεται στην τέταρτη βασιλεία με τα δέκα κέρατα-βασιλείς, που έχουμε αναλύσει), *θέλει*

αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΦΘΑΡΗ, και η βασιλεία αυτή ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΠΕΡΑΣΕΙ εις άλλον λαόν...» (βλ. Δανιήλ Β:44 /Λουκάς Α:32).

Μετά την καταστροφή των στρατών της γης στον Αρμαγεδδών, όλοι οι επιζώντες μέσα στον κόσμο, Ιουδαίοι και εθνικοί, θα κριθούν. Όσον αφορά τους Ιουδαίους που θα έχουν διασωθεί θα μαζευτούν στην Παλαιστίνη (Ιεζεκιήλ ΛΘ:28) και όλοι τους, ένας-ένας, θα κριθούν από τον Ιησού. Όσοι απ' αυτούς δεν Τον δέχτηκαν σαν Μεσσία τους, θα θανατωθούν: *«Και θα αποκαθαρίσω από μέσα σας τους αποστάτες, και αυτούς που ασέβησαν σε Μένα, θα τους βγάλω από τη γη της παροικίας τους, και δεν θα μπουν στη γη του Ισραήλ, και θα γνωρίσετε ότι εγώ (είμαι) ο Κύριος»* (Ιεζεκιήλ Κ:38). Στον υπόλοιπο πιστό Ισραήλ θα του επιτραπεί να εισέλθει στη Γη της Υπόσχεσης (στη Γη της Επαγγελίας) και να ζήσει κάτω από τη διακυβέρνηση του Μεσσία του.

Οι εθνικοί που θα επιζήσουν από τη μεγάλη θλίψη, θα συγκεντρωθούν μπροστά στο νέο εγκαθιδρυμένο θρόνο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ και θα κριθούν, όπου ο κάθε άνθρωπος θα βρεθεί σε μια από τις δύο κατηγορίες, στα “πρόβατα” ή στα “ερίφια”, όπως πολύ χαρακτηριστικά περιγράφεται από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό στο Ματθαίο ΚΕ:31-46. Ο Ιησούς θα καλέσει τα πρόβατά Του να μπουν μέσα στη βασιλεία Του, θα καλέσει αυτούς που, εκτός των άλλων, θα έχουν βοηθήσει και τους διωκόμενους Ιουδαίους από τον Αντίχριστο και το σύστημά του. Αν και αυτό, καθώς και όλα τα έργα, δεν είναι η βάση της σωτηρίας του ανθρώπου, αλλά η πίστη στη λυτρωτική θυσία του Χριστού, το να δείχνεις όμως φιλία σε μια τέτοια τρομερή περίοδο σε Ισραηλίτες, είναι σημάδι σωστής γνώσης του Λόγου του Θεού και πίστης προς τον Ιησού. Αντίθετα, οι άπιστοι που χαρακτηρίζονται σαν ερίφια, θα ριχτούν σε αιώνια φωτιά, που σημαίνει ότι θα τιμωρηθούν με ποινή θανάτου. Όπως θα κριθούν οι μη πιστοί Ιουδαίοι, το ίδιο ακριβώς θα κριθούν και οι μη πιστοί εθνικοί.

Οι άπιστοι Ιουδαίοι και εθνικοί θα θανατωθούν, ενώ όλοι οι υπόλοιποι πιστοί άνθρωποι, που θα είναι ακόμα στα θνητά σώματά τους και που θα έχουν την εμπειρία της αναγέννησης μέσω της

πίστης στον Κύριο της δόξας, θα μπουν στη βασιλεία του Ιησού, η οποία σύμφωνα με την Αποκάλυψη Κ:1-6 θα είναι για χίλια έτη. Η ζωή θα αρχίσει και πάλι στον πλανήτη Γη, με Κυβερνήτη, όχι το Σατανά και τις πονηρές δυνάμεις του, αλλά με τον “Άρχοντα της Ειρήνης”, τον Υιό του Θεού και τους αγίους Του που θα τους έχει ήδη παραλάβει πριν επτά χρόνια. Ο Ιησούς παίρνει στα χέρια του τον απόλυτο έλεγχο της ανθρώπινης ιστορίας. Ο άνθρωπος θα μπει σε μια περίοδο χρυσή, όπου θα ζει μόνο για τη δόξα του Θεού. Ο Σατανάς θα είναι δεμένος και το κακό που τυχόν θα εκδηλώνεται στη βασιλεία του Ιησού θα κρίνεται και θα πατάσσεται αμέσως από τον ίδιο τον Ιησού.

3. ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ

Οι μαθητές του Ιησού, δύο φορές Τον ρώτησαν “πότε θα επανέλθει”. Την πρώτη φορά πριν το θάνατό Του, λέγοντας *«Ειπέ προς ημάς, πότε θέλουσι γείνει ταύτα; και τι ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνος;»* (Ματθαίος ΚΔ:30), και τη δεύτερη φορά μετά την ανάστασή Του: *«Κύριε, τάχα εν τω καιρώ τούτω αποκαθιστάνεις την βασιλείαν εις τον Ισραήλ;»* (Πράξεις Α:6). Από τότε, όλοι οι αναγεννημένοι και πληρωμένοι με το άγιο Πνεύμα πιστοί, προσδοκούν αυτή την ευλογημένη στιγμή.

Στις ερωτήσεις αυτές των μαθητών ο Ιησούς απάντησε ότι *«...περί της ημέρας εκείνης και της ώρας ΟΥΔΕΙΣ γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών* (“ουδέ ο Υιός”, λέγει στο Μάρκος ΙΓ:32), *ειμή ο Πατήρ μου μόνος»* (Ματθαίος ΚΔ:36), και ότι *«...δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τους χρόνους ή τους καιρούς τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ιδία (αυτού) εξουσία»* (Πράξεις Α:7). Καμιά λοιπόν χρονολογία δεν αποκαλύφτηκε, τόσο για την αρπαγή της Νύμφης εκκλησίας, όσο και για την έλευση του ίδιου του Ιησού. Όλοι οι υπολογισμοί για τον προσδιορισμό κάποιας χρονολογίας, είναι μάταιοι, ψεύτικοι και απατηλοί.

Ο Λόγος όμως του Θεού, δεν αφήνει χωρίς απάντηση μια τόσο θεμελιώδη και σημαντική ερώτηση για τον κάθε πιστό. Η επιστροφή του Ιησού Χριστού είναι ένα γεγονός που πρέπει να το περιμένουμε ότι θα συμβεί από στιγμή σε στιγμή. Ο ίδιος ο Ιησούς,

μας προτρέπει “ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ - ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ - ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ” (βλ. Μάρκος ΙΓ:33 /Ματθαίος ΚΔ:42). Ο Ιησούς δεν μας αποκάλυψε την ημερομηνία της επιστροφής Του, άλλωστε ούτε και ο ίδιος ως άνθρωπος την γνώριζε (Μάρκος ΙΓ:32), αλλά με την αποκάλυψη που Του είχε δώσει ο Πατέρας, μας έδωσε πολλά σημάδια για να καταλάβουμε περίπου το χρόνο. Με το παράδειγμα της συκιάς μας δίνει να καταλάβουμε καθαρά τι εννοεί: *«Δείτε τη ΣΥΚΙΑ και πάντα τα δέντρα, όταν ήδη ανοίξουν, βλέποντας γνωρίζετε από μόνοι σας ότι ήδη το ΘΕΡΟΣ είναι πλησίον. Έτσι κι εσείς, ΟΤΑΝ ΔΕΙΤΕ ΤΑΥΤΑ ΝΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ, να ξέρετε ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. Αλήθεια σας λέγω, ότι δεν θα παρέλθει η γενεά αυτή, μέχρις ότου όλα αυτά θα γίνουν...»* (Λουκάς ΚΑ:29-32). Κάποια άλλη φορά ο Ιησούς είχε πει: *«Το μεν πρόσωπο του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τα δε ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ δεν δύνασθε;»* (Ματθαίος Ις:3). Γι’ αυτό, όταν αυτά αρχίσουν να γίνονται, ο Ιησούς μας λέγει *«ΑΝΑΚΥΨΑΤΕ και ΣΗΚΩΣΑΤΕ τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας»* (Λουκάς ΚΑ:28).

Σημεία, που θα προηγηθούν της δεύτερης έλευσης του Ιησού και που αναφέρονται μέσα στη Βίβλο είναι: Ηθική διαφθορά, αύξηση ανομίας, αποστασία από την αληθινή πίστη, εμφάνιση ψευδοπροφητών και λαοπλάνων, αναζωπύρωση σατανολατρείας και αποκρουστικών θρησκειών, εμπαικτες του Ιησού και εχθροί της σταυρικής θυσίας Του,, διωγμοί των πιστών, ακαταστασία και παραφροσύνη των λαών, πόλεμοι-πεινες-αρρώστιες και σεισμοί με τοπική ισχύ, αύξηση των γνώσεων, επιστροφή των Ιουδαίων στη γη τους, ο Ισραήλ «πονοκέφαλος» των γύρω λαών. Για περισσότερες λεπτομέρειες, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ», στο οποίο αναφέρονται 38 περιπτώσεις με διάφορα σημεία των καιρών και με αναφορές μέσα από την Αγία Γραφή.

Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω σημεία, θα γεννηθεί η εύλογη απορία «Απέχουμε πολύ από τα γεγονότα αυτά, που θα συνταράξουν τον κόσμο;» Η χρονολογία της δεύτερης έλευσης του Ιησού είναι **αποκρυμμένη**, για να μας κρατεί πάντα σε πνευματική ετοιμότητα, *άγρυπνους*. Οι ενδείξεις όμως, τα σημεία των καιρών, μας είναι **αποκαλυμμένα**, για να μας κάνουν *αναμένοντες*. Αυτό θα μπορούσε να παρουσιασθεί σαν βασική αρχή της Αγίας Γραφής, με

βάση την οποία ο ίδιος ο Λόγος του Θεού προχωρεί στην προσέγγιση και χρονομέτρηση του ένδοξου ερχομού του Κυρίου Ιησού.

Η ημερομηνία της έλευσης του Ιησού είναι μυστικό αφανέρωτο, είναι το απόρρητο του Θεού: *«Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ΟΥΔΕΙΣ ΓΙΝΩΣΚΕΙ, ουδέ οι άγγελοι οι εν ουρανών, ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ»* (Μάρκος ΙΓ:32). Ο Λόγος του Θεού, η Βίβλος, μας λέγει *«..ουδέ ο Υιός»*, ούτε ο κεχρισμένος του Θεού, ο Ιησούς ως άνθρωπος γνώριζε την ημέρα της ένδοξης επιστροφής Του. Παρ’ όλα αυτά όμως, τα σημάδια των καιρών (οι ενδείξεις) συνέχεια πληθαίνουν, με αποτέλεσμα να υπάρχει μεταξύ των πληρωμένων με το άγιο Πνεύμα χριστιανών, καθώς παρατηρούν τα “σημεία” αυτά, μια διαρκώς αυξανόμενη πεποίθηση ότι ο ερχομός του Ιησού Χριστού δεν πρόκειται να αργήσει, αλλά είναι πάρα πολύ κοντά.

Η Αγία Γραφή μας αναφέρει ότι ο Θεός *«ανεπαύθη την ημέραν την ΕΒΔΟΜΗΝ από πάντων των έργων αυτού...»* (Γένεσις Β:2). Θα έρθει η “έβδομη ημέρα”, που θα είναι “η χιλιετηρίδα της ανάπαυσης”, θα είναι “η ημέρα του Κυρίου” που μας περιγράφει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη (βλ. Αποκάλ. Α:10/ κλπ.). Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι Εβραίοι, όταν μιλούσαν για τις ημέρες της εβδομάδας, τις χώριζαν σε δύο κατηγορίες, στις **ΠΡΩΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ** της εβδομάδας, που ήταν οι τέσσερις πρώτες (Πρώτη=σημερινή Κυριακή, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη) και στις **ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ** που ήταν οι τρεις τελευταίες (Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο).

Ο προφήτης Ιωήλ, 800 χρόνια π.Χ., αναφέρει ότι ο Θεός στις έσχατες ημέρες θα εκχέει το Πνεύμα Του *«επί πάσαν σάρκα»*, γεγονός που συνέβηκε πριν δύο χιλιάδες χρόνια, την ημέρα της Πεντηκοστής και το επιβεβαίωσε ο απόστολος Πέτρος μιλώντας στο συγκεντρωμένο πλήθος, λέγοντας: *«Τούτο είναι το ρηθέν δια του προφήτου Ιωήλ, Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, ΘΕΛΩ ΕΚΧΕΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ ΕΠΙ ΣΑΡΚΑΝ ΣΑΡΚΑ, και θέλουσι προφητεύσει...»* (βλ. Ιωήλ Β:28, Πράξεις Β:15-17).

Ο Ιησούς μας αναφέρει ρητά η Γραφή ότι ήρθε στις έσχατες ημέρες: *«Εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς εν Υιώ»* (Εβραίους Α:1). Άρα οι ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ αρχίζουν από την εποχή του

Ιησού Χριστού (βλέπε στο τέλος σχεδιάγραμμα).

Ολόκληρη η ιστορία του κόσμου, από τη ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ μέχρι τη ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ, χωρίζεται σε «επτά χιλιετηρίδες», που τυπολογικά αντιστοιχούν σε «επτά ημέρες». Από τον Αδάμ μέχρι τον ερχομό του Μεσσία έχουμε 4 χιλιετηρίδες, που αντιστοιχούν στις 4 πρώτες ημέρες της Εβραϊκής εβδομάδας. Ο Ιησούς Χριστός ήρθε στην αρχή της «πέμπτης ημέρας» (της 5ης χιλιετηρίδας), που είναι η πρώτη από τις τρεις έσχατες ημέρες της Εβραϊκής εβδομάδας, και από τότε έχουν παρέλθει η ΠΕΜΠΤΗ και η ΕΚΤΗ ΗΜΕΡΑ και σύμφωνα με το γήινο ημερολόγιο έχουμε ήδη μπει στην ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ (έβδομη χιλιετηρίδα) που είναι η «έβδομη ημέρα της ανάπαυσης» και που τυπολογικά αντιστοιχεί με τη χιλιετή βασιλεία του Ιησού Χριστού.

Ο λαός Ισραήλ που απέρριψε τον Ιησού Χριστό ως Μεσσία του πριν 2000 χρόνια περίπου, θα επιστρέψει σ' Αυτόν στην αρχή της 3ης έσχατης ημέρας, που είναι η 7η κατά σειρά, δηλ. στην αρχή της έβδομης χιλιετηρίδας: «*Ελθετε και ας επιστρέψωμεν προς τον Κύριον...*» (Ωσηέ ζ':1). Για το Θεό μία ημέρα είναι σαν χίλια χρόνια και τα χίλια χρόνια είναι σαν μία ημέρα (βλ. Β' Πέτρου Γ:8 /Ψαλμός 90:4) και ο λαός Ισραήλ έμεινε δύο ολόκληρες ημέρες, δηλαδή δύο χιλιάδες χρόνια, στους τάφους των εθνών και την αυγή της τρίτης ημέρας, της τρίτης δηλ. χιλιετηρίδας, θα στραφεί προς τον σωτήρα του, προς Αυτόν του οποίου την πλευρά «*εξεκέντησαν*». Όπως ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος ήταν *τύπος* του λαού Του, έμεινε δύο ημέρες στον τάφο και την τρίτη ημέρα αναστήθηκε, έτσι και ο Ισραήλ θα αναστηθεί πνευματικά την αυγή της τρίτης ημέρας (χιλιετηρίδας):

«...Θέλει αναζωοποιήσει ημάς μετά ΔΥΟ ΗΜΕΡΑΣ, εν τη ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ θέλει μας αναστήσει, και θέλομεν ζή ενόπιον Αυτού. Τότε θέλομεν γνωρίσει (και) θέλομεν εξακολουθεί να γνωρίζωμεν τον Κύριον...» (βλέπε, Ωσηέ ζ':2-3).

Τυπολογικά βλέπουμε ότι όλα συγκλίνουν στη νέα χιλιετηρίδα που ήδη διανύουμε, η οποία είναι “η έβδομη ημέρα”, ή “η τρίτη έσχατη ημέρα”. Όπως ήδη έχω αναφέρει στο βιβλίο μου «ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ», που εκδόθηκε το έτος 1995 (Α' έκδοση), προσωπικά πίστευα ότι τίποτα απολύτως δεν θα συνέβαινε όταν το γήινο ημερολόγιο θα έδειχνε 2000, όπως και πράγματι έγινε

και αυτό γιατί ο Θεός δεν μετράει με τον ανθρώπινο τρόπο, αλλά με το δικό Του ρολόι. Μπορεί η νέα χιλιετηρίδα να αρχίζει για το Θεό το έτος 2020 ή το 2050, ή πάρα πολύ αργότερα, Αυτός γνωρίζει το πότε, εμείς πρέπει να είμαστε άγρυπνοι και έτοιμοι για να υποδεχτούμε τον ένδοξο ερχομό Του.

Ο Ιησούς μας είπε να παρατηρούμε τα “σημεία” των καιρών και παρατηρώντας αυτά τα σημεία, θα μπορούμε να διακρίνουμε τι πρόκειται να γίνει επάνω στον κόσμο. Όταν βλέπουμε στον ορίζοντα καλοκαιριά, τότε λέμε «Αύριο θα έχουμε καλό καιρό», και όταν έχει συννεφιά και σκοτεινιά, τότε πάλι λέμε «Αύριο έρχεται βροχή». Εάν λοιπόν τα σημεία των φυσικών καιρών διακρίνουμε, τα σημεία των πνευματικών καιρών δεν μπορούμε να τα διακρίνουμε; Πιστεύω ότι σήμερα ζούμε σε «χαλεπούς καιρούς», σε επικίνδυνους χρόνους και περισσότερο από κάθε άλλη φορά μπορούμε να διακρίνουμε στην παγκόσμια πολιτική σκηνή τα **πνευματικά σημάδια** μιας επερχόμενης τραγωδίας, αλλά για πολλούς θα καταλήξει να είναι μια ένδοξη ευλογία. Χρειάζονται όμως **πνευματικά μάτια** για να τα διακρίνουν.

Όταν έγινε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 η τρομοκρατική επίθεση κατά των Η.Π.Α. και καταστράφηκαν οι δίδυμοι εμπορικοί ουρανοξύστες στο Μανχάταν της Ν.Υόρκης η μεγάλη μερίδα του τύπου έγραφε ότι ήταν «**η ημέρα που συγκλονίστηκε ο κόσμος**» και «**η ημέρα που άλλαξε η ιστορία του κόσμου**». Η πραγματικότητα δεν είναι αυτή, απλά είναι μια πρόγευση ενός άλλου γεγονότος που πρόκειται να συμβεί και θα συγκλονίσει το σύμπαν ολόκληρο, αλλάζοντας και την ιστορία του ανθρώπου. Είναι ο ένδοξος ερχομός του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου. Ας έχουμε λοιπόν τα πνευματικά αισθητήρια σε ετοιμότητα για να βλέπουμε τα σημεία των καιρών, που συνεχώς αυξάνονται.

Για πληροφορίες – επικοινωνία:

© COPYRIGHT 2001 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

οδός Κηφισίας 37 Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής

Τηλ. Κινητό: 694 - 49 21 318

E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com

FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis (FILADELFOS)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 09 - 8

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ»

Γεννήθηκε στο χωριό **Σελινούνας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσε το Θεό και πήγαινε τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας του ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασε όταν ήταν σε ηλικία εννέα (9) ετών και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα του, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα. Όταν ήταν σε ηλικία **14** ετών και βρισκόταν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») και για πρώτη φορά διάβασε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα δύο φορές. Διάβαζε και έβλεπε πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχε, απαντήσεις δεν έπαιρνε από κανέναν. Όλοι του απαντούσαν συγκεχυμένα.

Χαρακτηριστικά, θυμάται την ανάλυση που τους έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η **ειδική ιεροσύνη** της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η **γενική ιεροσύνη** όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Ρωτούσε ιερωμένους και θεολόγους «γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει;» αλλά παντού υπήρχε άγνοια. Ρωτούσε «γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;» αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανε σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι «εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου». Ρωτούσε για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, κλπ, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: «*Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία...και λοιπά, και λοιπά*». Εκείνο που πολύ τον στενοχωρούσε ήταν, όταν του έλεγαν «**Πιστεύε και μη ερεύνα**».

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόταν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρε την απόφαση να μην ξαναπάει στο κατηχητικό, αφού λύση στις απορίες του δεν είχε και αποφάσισε να ερευνήσει μόνος του για να βρει την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντες οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να τον οδηγήσουν σ' αυτήν. Είχε μέσα του την έντονη επιθυμία να έχει μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, τον παρέσυρε και ασχολήθηκε με άλλα πράγματα, που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του.

Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχισα μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινε σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζε, χειροκροτούσε και γενικά εκδηλωνόταν έντονα, έδειχνε πως αυτό τον γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφε στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται «Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;». Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος **1976** και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε το Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένιωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά τη Βίβλο με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο το Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, **γιατί** υπάρχει, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, **πώς** να σωθεί από τις αμαρτίες του και **τι** ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε το Λόγο του Θεού, ένιωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως

τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΡΙΝ ήταν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια κληρονομιά.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή του, ενώθηκε με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύει τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι το Λόγο Του, που μας προτρέπει «*Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς*» (βλ. Εβραίους 10:25). Καθώς προχωρούσε στον πνευματικό δρόμο και αυξανόταν στην πίστη, εκζητούσε όλο και περισσότερο να του αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχει μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησε ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόταν, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν. Το **1978** ένιωσε μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα του, καθώς έμαθε ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και **την εμπειρία της Πεντηκοστής**, όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.2^ο) και κήρυτταν **θεία θεραπεία** από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζε μέσα στο Λόγο του Θεού και τις πίστευε από την αρχή της πίστης του. Έκτοτε ζητούσε ευκαιρία να βρεθεί με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος **1979**, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Καθοριστικός παράγοντας για την παραπέρα χριστιανική του πορεία ήταν το γεγονός της θαυμαστής αποκάλυψης που του έκανε ο Κύριος Ιησούς για το «**ποιος είναι**» και να ακολουθεί την «**πρώτη ΠΑΣΩΝ των εντολών**», η οποία είναι «**Άκουε Ισραήλ. Κύριος ο Θεός ημών είναι “ΕΙΣ” Κύριος**» (βλ.Μάρκος ΙΒ/12:28-31). Γνώρισε ότι η εκκλησία Ιησού Χριστού είναι ο πνευματικός Ισραήλ και λατρεύει τον ΕΝΑ Θεό που υπάρχει, τον **Πατέρα**, μέσα στο πρόσωπο **του Υιού Του**, του Ιησού, στον οποίο κατοικεί όλο το πλήρωμα **του αγίου Πνεύματος** του Πατέρα σωματικά. Καθοριστικό ρόλο σε αυτό, είχε και ένας χρισμένος εργάτης του Ευαγγελίου, νεαρός τότε, που τον οδήγησε σε θαυμαστές αποκάλυψεις του Λόγου του Θεού, γεγονός που άλλαξε όλη του την πνευματική πορεία.

Το **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στη Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζεται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος τον ευλογεί και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζεται στο δημόσιο. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγει από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήταν, χωρίς όμως, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να προσκολληθεί σε κάποια άλλη, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη

ζωή του και έπρεπε να μάθει να στηρίζεται μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται πλήρως. Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη σύντομη βιογραφία του, ήταν γι' αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Με την «**αναγέννησή**» του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί γι' αυτόν. Με το «**βάπτισμα του αγίου Πνεύματος**» ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α' Κορινθίους ζ':19 /Β' Κορινθίους ζ':16 /κλπ). Η πνευματική του πορεία και γενικά η ζωή του πήρε από το τότε νέα πορεία. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος **1989**) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός του. Η υπηρεσία τους μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών, θλίψεων και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το **1986** είχε αρχίσει να γράφει βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελλήνια και ο Κύριος να τον χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Το συγγραφικό έργο το είχε ξεκινήσει από ηλικίας **19** ετών περίπου, όπου είχε κάνει μικρές μελέτες και είχε συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο κοινωνικά διηγήματα. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, αφιέρωσε το χάρισμά του αυτό στην υπηρεσία Του. Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ). Στη διακονία του έχει δώσει την (άτυπη) επωνυμία «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**», γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει την καρδιά της αγάπης του Ιησού Χριστού.

Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας κήρυκας του Λόγου του Θεού, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τη διακονία του, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, ο οποίος (όπως ιδιαίτερα τονίζει) αποτελεί ύψιστη τιμή για τη Χώρα μας, καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Είναι πνευματική μας και πολιτιστική μας κληρονομιά, μια παρακαταθήκη ευλογημένη.